

Deel 3

HET BOEK

DANIEL

A decorative flourish consisting of a thick horizontal line with a central downward-pointing curve, resembling a stylized 'V' or a scroll.

door

CORN. J. H. THEYS

UITG: NEDERLAND VOOR JEZUS

HET BOEK
DANIEL

door
C.J.H. Theys

UITGAVE : NEDERLAND VOOR JEZUS

GODS OPENBARING AAN DANIEL VAN DE 70 WEKEN.

Deze openbaring die God aan Daniël heeft gegeven is de grootste profetie in Gods Bijbel. Wij zullen straks wel zien waarom.

Laat mij u eerst de indelening van dit hoofdstuk geven: vers 1-2 vormen de inleiding; de verzen 3-19 bevatten het gebed van Daniël; waarna de verzen 20-27 komen, die de openbaring van de 70 weken inhouden.

De Inleidende Verzen.

Vers 1-2, "In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het zaad der Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeeën. In het eerste jaar zijner regering merkte ik, Daniël, in de boeken, dat het getal der jaren, van dewelke het Woord des Heren tot de profeet Jeremia geschied was, in het vervullen der verwoestingen van Jeruzalem, zeventig jaren was."

De tijd die hier genoemd wordt, is het eerste jaar van Darius, de Meder; dat was dus het ± 538 vC. Hij werd toen koning gemaakt over het overwonnen gebied der Chaldeeën onder de toen heersende koning der Meden en Perzen, Kores, die Babylonie in 539 vC. had veroverd en daarbij Belsazar, de koning van Babel, had gedood.

Wij zien hier, dat Daniël, die zelf een profeet was, ook de boeken van andere profeten bestudeerde. Dit geeft ons te denken, als wij in deze dagen evangelisten zien, die denken, dat zij, omdat zij evangelisten zijn, het onderwijs van een leraar niet meer nodig hebben! Er zijn echter heden tene dage gelukkig nog voorgangers, ouderlingen en diakenen in Pinksteren, die dieper willen komen en meer kennis willen verkrijgen van het Woord van God en van Zijn eeuwig voornemen. Dan is er studie nodig van het Woord van God. U is nooit uitgeleerd! Iedere keer ontdek ik in Gods Bijbel weer iets anders! Als u dit Woord wilt leren verstaan, moet u er iedere dag mee bezig zijn en geen Bijbelstudie verzuimen. Laat u onderwijzen door de Heilige Geest. Velen snijden het Woord der Waarheid niet recht (2 Tim. 2:15). Dit komt, omdat zij, wat Gods Woord betreft, niet "volmaakt

toegerust"zijn (2 Tim.3:16-17).

Gods Woord is alleen van toepassing op de levens van hen, die "in de rechtvaardigheid zijn." Men moet eerst gekomen zijn tot het punt, waarop de Here Jezus Christus zijn persoonlijke Heiland en Verlosser is geworden, wil Zijn Woord voor de mens tot een compass in het leven strekken.... God heeft Zijn Woord niet voor de goddelozen gegeven; maar aan degenen die geloven. Deze moeten voortdurend acht geven op en studie maken van Gods Woord "totdat de dag aanlichte en de morgenster opga in hun harten" (2 Petr.1:19); met andere woorden: totdat Jezus wederkomt. Eerst als wij Hem van aangezicht tot aangezicht zien, is studie op aarde afgelopen. Daar in de hemel hebben wij niet meer te geloven, want dan zien wij het.

Daniël ontdekte in de profetieën van Jeremia, dat God 70 jaren had beschikt voor de ballingschap van Juda.

Jer.25:8-14, "Daarom, zo zegt de Here der heirscharen: Omdat gij Mijn woorden niet hebt gehoord; ziet, Ik zal zenden en nemen alle geslachten van het noorden, spreekt de Here; en tot Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn knecht; en Ik zal ze brengen over dit land en over de inwoners van hetzelfde, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden. En Ik zal van hen doen vergaan de stem der vrolijkheid, en de stem der vreugde, de stem des bruidegoms en de stem der bruid, het geluid der molens en het licht der lamp. En dit ganse land zal worden tot een woestheid, tot een ontzetting; en deze volken zullen de koning van Babel dienen zeventig jaren. Maar het zal geschieden, als de zeventig jaren vervuld zijn dan zal Ik over de koning van Babel, en over dat volk, spreekt de Here, hun ongerechtigheid bezoeken, mitsgaders over het land der Chaldeeën, en zal het stellen tot eeuwige verwoestingen. En Ik zal over dat land brengen al Mijn woorden, die Ik daarover gesproken heb; al wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. Want van hen zullen zich doen dienen, die ook machtige volken en grote koningen zijn; also zal Ik hun vergelden naar hun doen, en naar het werk hunner handen."

Jeremia kreeg deze profetie in het eerste jaar van de

regering van koning Nebukadnezar (jer.25:1), dat was in het jaar 606 vC. Het oordeel over Jeruzalem, waarop hier wordt bedoeld, had tot gevolg, dat met ^{het} volk van de Here werd afgerekend, maar na die 70 jaar van Babyloni sche ballingschap ook met Babel. Ja, dit oordeel betrof alle volken der aarde.

Jer.25:29-31, "Want ziet, in de stad, die naar Mijn Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en zoudt gij enigszins onschuldig worden gehouden; want Ik roep het zwaard over alle inwoners der aarde, spreekt de Here der heirscharen. Gij zult dan al deze woorden tot hen profeteren, en gij zult tot hen zeggen: De Here zal brullen uit de hoogte, en Zijn stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijn woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei, als de duiventreders, uitroepen tegen alle inwoners der aarde. Hij zal komen tot aan het einde der aarde; want de Here heeft een twist met de volken, Hij zal gericht houden met alle vlees; de goddelozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven, spreekt de Here."

Vergelijkt deze verzen met 1 Petr.4:17-18, "Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis Gods; en indien het eerst van ons begint, welke zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn? En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?"

Dit alles heeft óók betrekking op onze dagen, op de tijd van het einde. Gods oordeel over een goddeloze wereld is aanstaande; maar vóórdat God de wereld oordeelt, zal Hij eerst Zijn eigen Lichaam oordelen; opdat het daardoor worde gereinigd en geheiligd. Wie deze werking van God in zijn leven niet wil, die valt af. Pas als het zover gekomen is, dat Hij het oordeel over Zijn Huis heeft doen gaan, zullen Zijn oordelen over de ^{wereld} komen. Dan kan de wereld niets meer zeggen over de ware Gemeente van God, want Hij zal haar dan gebracht hebben tot "de mate van de grootte van de volheid van Christus." Als de rechtvaardige ternauwernood zalig wordt, omdat hij moet gaan door het vuur van Gods oordeel tot reiniging en heiliging; omdat hij moet gaan langs de weg van vele beproevingen, wat dunkt u, dat degenen zullen

moeten meemaken, die niet willen doen, wat het Woord zegt? Er staat niet voor niets geschreven, dat God een "verterend Vuur" is! Het oordeel van God zal in Zijn rechtvaardigheid deze wereld doen opbranden vanwege haar ongerechtigheid.

Daniël dan, ontdekte in deze profetieën, dat de ballingschap 70 jaren zou duren en dat na die 70 jaren de Joden zouden mogen wederkeren naar hun land.

Jer.29:10, "Want zo zegt de Here: Zekerlijk, als zeventig jaren te Babel zullen vervuld zijn, zal Ik ulieden bezoeken en Ik zal Mijn goed woord over u verwekken, u wederbrengende tot deze plaats."

Ook ontdekte Daniël in deze profetieën het oordeel van God over Babel na die 70 jaren, dat toentertijd werd uitgevoerd door de verovering en verwoesting van Babel door Kores, de koning der Meden en Perzen. De term "eeuwige verwoestingen", die over Babel zouden komen, wil zeggen, dat dat koninkrijk der Chaldeeën, nadien niet meer (zelfstandig) zou bestaan. Leest in dit verband ook Jes. 13:17-22.

Het land van Juda zou 70 jaren woest gelaten worden... Waarom niet 40 of 100 jaren? Het komt, omdat zij 70 sabbatjaren veronachtzaamd hadden (2Kron.36:21).

In Lev.23 en 25 leest u meer over het "sabbatjaar", dat Israël moest leren onderhouden. Ieder 7e jaar was een sabbatjaar. 70 sabbatjaren omvatten dus een tijdperiode van $70 \times 7 \text{ jaren} = 490 \text{ jaren}$. Deze periode van ongehoorzaamheid begon in het jaar 1096 vC. toen Saul, typebeeld van het vlees, koning over Israël werd. Toen verwierpen de Israëlieten de rechtstreekse heerschappij van God en wilden een koning... Van die tijd lieten zij ook het vieren van het sabbatjaar na. Na precies 490 jaren ($1096 - 490 = 606$), dus in het jaar 606 vC. gingen zij in Babylonische ballingschap en moesten zij geforceerd deze 70 sabbatjaren naleven. Het land zou woest en ledig blijven totdat zij die 70 jaren in ballingschap zouden hebben uitgezeten.

Zolang Israël handelde naar Gods inzettingen en geboden was het een onoverwinlijk volk; maar zodra zij fraudeerden tegenover God, gaf Hij hen over in de hand van hun vijanden. Deze hadden Israël geplunderd en zij doen het tot op

de dag van vandaag nóg! Wat God heeft voorzien over dit volk, wordt tot op dit uur vervuld. Wij leven in de tijd van "Jakobs benauwdheid". Ziet hoe ze belaagd en bedrogen worden van alle kanten! Zo voerde God hen destijds ook vanwege hun ongehoorzaamheid in 70-jarige Babylonische ballingschap.

Aan het einde van die 70 jaren was Kores koning van Perzië. Hij had het Babylonische rijk ten onder gebracht.. Medo-Perzië beheerste de toenmalige "wereld". God bewerkstelligde in zijn hart, dat hij de Joden vrij liet trekken naar hun land om daar hun stad en hun tempel weer op te bouwen. God was voor Kores wel niet de "Jehovah", die Israëliënkende, maar Hij was voor hem toch wel de "God des hemels".

2Kron.36:22-23, "Maar in het eerste jaar van Kores, koning van Perzië, opdat volbracht wierd het Woord des Heren, door de mond van Jeremia, verwekte de Here de geest van Kores, koning van Perzië, dat hij een stem liet doorgaan door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende: Zo zegt Kores, koning van Perzië: De Here, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is; wie is onder ulieden van al Zijn volk? De Here, zijn God, zij met hem, en hij trekke op."

Wij staan soms verstomd, hoe God bemoeienis kan hebben met een zondaar en heiden. Zei God niet tot Mozes: "Ik zal genadig zijn, wie Ik genadig zijn zal?" Wie kan God wederstaan? Eenmaal liet God Salomo een tempel bouwen... Heeft u er ooit bij stilgestaan, dat God daartoe ook tot de heidense koning Hiram sprak om cederen van de Libanon te laten hakken voor deze tempelbouw te Jeruzalem? Zo bewoog God hier de heidense koning Kores om Zijn volk te laten terugkeren naar Palestina, waardoor de restauratie van de stad Jeruzalem en van de tempel kon beginnen. Deze oproep van Kores geschiedde in het jaar 536 vC. Dit is in harmonie met Jes.44:28, "Die van Cores zegt: Hij is Mijn herder, en hij zal al Mijn welgevallen volbrengen; zeggende ook tot Jeruzalem: Word gebouwd; en tot de tempel: Word gegrond."

Ook Zach.1:12-17 doelen op Gods erbarmen over Juda en

Jeruzalem: "Toen antwoordde de Engel des Heren (de Oudtestamentische manifestatie van de Here Jezus Christus) en zeide: Here der Heirscharen! hoe lang zult Gij U niet ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op welke Gij gram geweest zijt, deze zeventig jaren? En de Here antwoordde de Engel, Die met mij sprak, goede woorden, troostelijke woorden. En de Engel, Die met mij sprak, zeide tot mij: Roep uit, zeggende: Alzo zegt de Here der heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over Zion met een grote ijzer. En Ik ben met een zeer grote toorn vertoornd tegen die geruste heidenen; want Ik was een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade geholpen. Daarom zegt de Here alzo: Ik ben tot Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de Here der heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden. Roep nog, zeggende: Alzo zegt de Here der heirscharen: Mijn steden zullen nog uitgespreid worden vanwege het goede; want de Here zal Zion troosten, Hij zal Jeruzalem nog verkiezen!"

Ziet, hoe getrouw de Here Jezus Christus is in elke bediening, waarin Hij heeft mogen staan, in alle eeuwen, die toen voorbij waren en die toen nog voor de boeg lagen. Wij, "op wie de einden der eeuwen gekomen zijn", zullen dit leren zien en ervaren.

Zo wist Daniël, door onderzoek van het profetisch Woord, dat de restauratie van de stad Jeruzalem, de tempel en van gans Juda spoedig zou komen, omdat God na 70jaar Zijn volk zou vergunnen terug te gaan.

Waarom moest het Jodendom na 70jaar terugkeren uit de Babylonosiche ballingschap, terwijl Israël gekomen zijnde in Assyrische ballingschap, bestemd was om verspreid te worden onder de volken der aarde tot op dit uur? Omdat uit Juda de Messias geboren zou moeten worden in Bethlehems stal, want "de zaligheid is uit de Joden." "O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods; hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen" (Rom. 11:33).

Daarom bewoog God het hart van Kores hiertoe. De opbouw van Jeruzalem, haar tempel en het omliggende land was stoffelijk; het was de entourage. Het grote feit, waar het om ging was, dat het Woord Vlees moest worden. Gods tijd zou aanbreken, dat Hij door het Joodse volk zou komen

tot al de heidenen, tot gans de wereld, tot u en tot mij!

God ging Zijn weg bereiden om straks in de Zoon Zijn elpenbenen paleizen te kunnen verlaten, om Zich te vernederen en als Mens te wandelen in dit tranendal hier beneden (Fil.2).

Daniël, staande in de vooravond van de opheffing van de ballingschap der Joden, zijnde in het eerste jaar van Darius, die koning gemaakt was over het Koninkrijk der Chaldeëen, bad dan tot God om de beloofde verlossing na die 70 jaren van ballingschap. God beantwoordde dit gebed, niet alleen met een positieve aanwijzing dat deze terugkeer en opbouw van Jeruzalem geschieden zou, maar gaf Daniël bovendien de wonderbaarlijke "70-weken profetie", die Gods raadsplan van verlossing inhoudt van gans de Gemeente uit de Nieuwe Bedeling.

Het Gebed van Daniël.

Vers 3-14, "En ik stelde mijn aangezicht tot God, de Here, om Hem te zoeken met het gebed, en smekingen, met vasten, en zak en as. Ik bad dan tot de Here, mijn God, en deed belijdenis, en zeide: Och Here! Gij grote en verschrikkelijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt die, die Hem liefhebben en Zijn geboden houden. Wij hebben gezondigd en hebben onrecht gedaan, en goddelooslijk ghandeld, en gerebelleerd met af te wijken van Uw geboden, en van Uw rechten. En wij hebben niet gehoord naar Uw dienstknechten, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot al het volk des lands. Bij U, o Here, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten, gelijk het is te dezen dage; bij de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israël, die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar Gij ze henengedreven hebt, om hun overtreding, waarmee zij tegen U overtreden hebben. O Here, bij ons is de beschaamdheid der aangezichten, bij onze koningen, bij onze vorsten, en bij onze vaders, omdat wij tegen U gezondigd hebben. Bij de Here onze God, zijn de barmhartigheden, en de vergevingen, alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben.. En wij hebben der stem des Heren, onzes Gods, niet gehoorzaamd, dat wij in Zijn wetten wandelen zouden, die Hij gege-

ven heeft voor onze aangezichten, door de hand van Zijn knechten, de profeten. Maar geheel Israëel heeft Uw wet overtreden, met af te wijken, dat zij Uwer stem niet gehoorzaamden; daarom is over ons uitgestort die vloek, en die eed, die geschreven is in de wet van Mozes, de knecht Gods, dewijl wij tegen Hem gezondigd hebben. En Hij heeft Zijn woorden bevestigd, brengende over ons een groot kwaad, hetwelk niet geschied is onder de ganse hemel, gelijk aan Jeruzalem geschied is. Gelijk als in de wet van Mozes geschreven is, alzo is al dat kwaad over ons gekomen; en wij smaakten het aangezicht des Heren, onzes Gods, niet, afkerende van onze ongerechtigheden en verstandelijk acht gevende op Uw waarheid. Daarom heeft de Here over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de Here, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, dewijl wij Zijner stem niet gehoorzaamden."

Er was een innerlijke drang in het hart van Daniël om God te zoeken met gebed, met smekingen, met vasten en dankzegging. Hij had hiertoe niet gewacht, totdat een medebanning hem uitnodigde om met hem samen te bidden... maar de Geest van God werd over Daniël vaardig en hij stelde zich voor God op. En hij "deed belijdenis" (vers 4).

Hij begon zo te bidden: "Wij hebben gezondigd." "Wij" en "ons" vindt u vele malen in het gebed van Daniël. Daniël, die God volgde met zijn ganse hart, identificeerde zich met allen, die zondaren waren; hij stelde zich op dezelfde lijn. Hij beleed: "Wij hebben gezondigd en hebben onrecht gedaan!" terwijl dit in zijn persoonlijk leven helemaal niet zo was; toch ging hij staan in de rij der zondaren. Daniëls gebedsleven is typerend voor de gebedsgeest, die ook in Christus was, de grote Zondendrager. Ging Hij niet in één rij staan met alle zondaren, die tot Johannes de Doper kwamen? Hij hoefde daar niet te staan, want als er Eén wedergeboren was, dan was Hij het. Maar dit was de Weg van God.

Jezus ging staan, waar God zei, dat de zondaren hadden te staan. Hij stond daar niet meer als de Zoon van God maar als de Zoon des mensen, als Mens, als u en ik; nochtans z o n d e l o o s . Daarom kon Hij tegen Johannes de Doper zeggen: "Alzo betaamt het ONS alle gerechtigheid te vervullen."

Ook ging Daniël daarbij over tot zelfverloochening van

het vlees, want hij ging over tot vasten in zak en as. Ook Paulus kende dezelfde geest: "Ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid."

Wij zien, dat Daniël niet zo maar achter al deze openbaringen van God kwam. Hij kende een constant gebedsleven naar de wil van God. Als wij gemeenschap met God hebben een gezond, evenwichtig gebedsleven kennen, zal het profetisch Woord ook waarlijk voor ons zijn "een lamp, schijnende in een duistere plaats", en wij leren hierdoor de tekenen der tijden onderscheiden. Als wij de gemeenschap met God ontberen, blijven wij geestelijk blind. Gods Woord is Geest en leven, het straalt bovennatuurlijk licht uit... Als wij het bestuderen, klaart die profetische horizon hoe langer hoe meer op en zien wij, wat God ons te zeggen heeft.

Waarlijk, ook wij moeten vragen of de Heilige Geest ons die geest van gebed wil geven en die van gemeenschap in Zijn Woord, die in Daniël werkzaam was.

Vers 15-18, "En nu, o Here, onze God, Die Uw volk uit Egypteland uitgevoerd hebt, met een sterke hand, en hebt U een Naam gemaakt, gelijk hij is te dezen dage; wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos geweest. O Here, naar al Uw gerechtigheden, laat toch Uw toorn en Uw grimmigheid afgekeerd worden van Uw stad Jeruzalem, Uw heilige berg; want om onzer zonden wil en onzer vaderen ongerechtigheden, zijn Jeruzalem en Uw volk tot versmaadheid bij allen, die rondom ons zijn. En nu, o onze God, hoor naar het gebed uws knechts, en naar zijn smekingen; en doe Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom, dat verwoest is; om des Heren wil. Neig Uw oor, mijn God, en hoor; doe Uw ogen open en zie onze verwoestingen, ende stad, die naar Uw Naam genoemd is; want wij werpen onze smekingen voor Uw aangezicht niet neder op onze gerechtigheden, maar op Uw barmhartigheden, die groot zijn."

Vanaf vers 16 verandert de tendens van Daniëls gebed. Was het voordien een belijdenis van de zonden van het volk, nu pleit hij omwille van de eer van Gods Naam en "doe Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom..... om 's Heren wil"; ook pleit hij op "Uw barmhartigheden, die groot

zijn."

Vers 19, "O Here, hoor, o Here, vergeef, o Here, merk op en doe het, verdraag het niet! Om Uws Zelfs wil, o mijn God! Want Uw stad, en Uw volk is naar Uw Naam genoemd."

Dit vers openbaart ons de crisis in Daniëls gebed, die de grote ommekeer had gebracht. Eerst hierna ontving Daniël van de engelachtige Boodschapper, Gabriël, de geweldige openbaring van de 70-weken-profetie!

Gabriël Kwam Openbaren.

Vers 20-23, "Als ik nog sprak en bad, en beleed mijn zonde, ende zonde mijns volks van Israël, en mijn smeking nederwierp voor het aangezicht des Heren, mijns Gods, om des heiligen bergs wil mijns Gods; als ik nog sprak in het gebed, zo kwam de Man Gabriël, die ik in het begin in een gezicht gezien had, snellijk gevlogen, mij aanrakende omtrent de tijd des avondoffers. En Hij onderrichtte mij, en sprak met mij en zeide: Daniël, nu ben Ik uitgegaan, om ude zin. (=betekenis) te doen verstaan. In het begin uwer smekingen is het woord uitgegaan, en Ik ben gekomen om u dat te kennen te geven; want gij zijt een zeer gewenst man; versta dan dit woord en merk op dit gezicht."

"Gabriël" betekent "de Machtige Gods", "Hij, Die machtig is vanwege God". In Luk. 1:19 getuigt Hij: "Ik ben Gabriël, Die voor God sta." Ook werd Hij gezonden tot de maagd Maria, die met Jozef ondertrouwd was, om de geboorte van Gods eniggeboren Zoon aan te kondigen (Luk. 1:26). God kon een dergelijke boodschap niet opdragen aan een gewone engel; de Engel Gabriël moest daarvoor worden gezonden.

Een diepere studie in Gods Woord doet ons deze drie persoonlijkheden onderscheiden: Gabriël, Michaël en Melchizedek. Zij zijn alle drie in de Godheid begrepen!

Hebr. 7 maakt ons duidelijk, dat Melchizedek een Oudtestamentische manifestatie is van de Here Jezus Christus.

De Aartsengel Michaël is eveneens een manifestatie van Christus, Die ons voorgaat in alle strijd tegen de boze. Degene, Die tot Daniël werd afgevaardigd, moest hem

bekend maken met één van de grootste profetieën in de Bijbel, die tot de tijd van het einde reikt, en hem licht schenken in deze profetische openbaring, de 70-weeken profetie.

U begrijpt, dat de verkondiging van een profetie met een dergelijke strekking, die de gehele Messiaanse bediening van Jezus Christus omvat, onmogelijk kon worden toe vertrouwd aan een gewone engel. Daarom lezen wij hier, dat de Engel Gabriël dit moest doen. God kent myriaden engelen; waar echter sprake is van "de Engel Gods", "de Engel des Heren" of "de Engel, Die voor God staat" leren wij de Persoonlijkheden van de Godheid Zelf onderscheiden. Doordat velen dit niet verstaan, komen zij tot allerlei misvattingen.

De Heilige Geest openbaart en geeft licht. Als Jezus zegt: "Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb" (Joh. 14:26), dan is niemand anders in staat Zijn plaats in te nemen. Wij leren verstaan, dat Gabriël een Oudtestamentische manifestatie is van de Heilige Geest. Ook leren wij verstaan, dat alles, wat de Godheid aanbelangt, opgelost wordt door de Godheid Zelf.

Aan Abraham werd de Godheid lichamenlijk in de eikebossen van Mamere gemanifesteerd. Abraham zag drie Mannen, en toch sprak hij Hen aan, onderricht zijnde door de Heilige Geest, met "Here".

Kol. 2:9 zegt: "Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk." Hier is de uitdrukking "Godheid lichamenlijk" gebruikt om uiting te geven aan de gesteldheid, dat alle drie de Persoonlijkheden in de Godheid erin zijn begrepen. Als u deze uitdrukking in Gods Woord tegenkomt, wordt u direct bepaald bij ALLE DRIE: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Jezus Christus was Eén van deze Drie; Hij werd vlees en werd daarom gezien. De twee Anderen zijn Geest en worden niet gezien. Het is naar dit beeld, dat God u en mij geschapen heeft: Het vlees wordt gezien, onze ziel en geest zijn onzichtbaar.

Gabriël kwam tot Daniël "omtrent de tijd des avondoffers." Ook David sprak over dit "avondoffer" in Ps. 141:2, "Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de ophefing mijner handen als het avondoffer."

Dit avondoffer werd in Israël omstreeks 3 uur in de mid-

dag gebracht en spreekt ons van het verzoenend sterven op Calvarie. Lange jaren heeft men in Israëel verzuimd om dit avondoffer in de tempel van Jeruzalem te brengen. Het was ook vanwege dit, in Gods ogen grote verzuim, dat op een gegeven ogenblik stad en tempel verwoest werden.

Dit avondoffer spreekt van aanbidding, van dank, van lof en prijs en van het komen tot God; welke handeling Daniël driemaal daags deed.

In vers 23 lezen wij, dat Gabriël was gekomen om Daniël het Woord te kennen te geven, omdat hij bij God een zeer gewenste man was. Welk een getuigenis geeft God hier over een mens! Daniël was een man, die hongerde naar Gods gerechtigheid. In Matth. 5:6 staat geschreven: "Zalig zijn die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden." God zal tot dezulken komen en hen verzadigen in Christus; want de gerechtigheid van God is de Here Jezus Christus. God vraagt van u en mij, dat ook wij die honger en dorst naar de gerechtigheid van God in deze laatste dagen zullen kennen. Wanneer dit meer het geval zou zijn, zou de Heilige Geest méér tot ons kunnen spreken en ons méér kennis, verstand en openbaring kunnen schenken aangaande hetgeen God in ons leven wil doen. En hoeveel wonderlijker zou onze bediening in Hem dan niet kunnen zijn.

Wij zien vele Gemeenten, waar de "glorie" wordt gemaakt, waar alles wordt opgezweept en opgejut om het aanzien te geven, alsof er Geesteswerking is! Vele Gemeenten zijn drooggelopen, omdat de ware openbaring van God ontbreekt! Het Lichaam van de Here kan niet levend en actief blijven door surrogaat!

Als u werkelijk geléid wordt door Gods Geest en zorgt, dat u in de gerechtigheid van God blijft en een onderzoeker is van Gods Woord, maakt de Geest van God van u een "fijnproever." Waardoor u ogenblikkelijk "vlees" van Geest weet te onderscheiden. "Vlees" kan niet waarlijk verzadigen, dat kan alleen de Heilige Geest.

Laat ons also recht wandelen voor Gods aangezicht, opdat wij met Daniël "gewenste mannen en vrouwen" zijn bij God, die Hij vele wonderlijke dingen van Hem kan toevertrouwen.

Is er veel intens gebed, zoals bij Daniël, dan kunnen wij erop rekenen, dat de Geest van God een Geest van openbaring is. Hij zal dan openbaren en licht kunnen geven. Het profetisch Woord is dan in de Gemeente een machtige leidraad voor het leven. Als de Geest Zich manifesteert, ontvangen wij een vergezicht in hetgeen Gods bedoeling met ons leven is. Met "gezicht" wordt niet altijd bedoeld dat wat wij zien, maar alles wat de Geest van God ons openbaart. Als er geen Geestesopenbaring is, sterft Gods volk! Er is maar één manier, waarop Gods volk levend kan blijven: wanneer de Geest van God in ons allen kan werken; als Hij in Zijn tempel de Overste Leidsman en de Voleinder van het geloof kan zijn.

De Zeventig-Weken-Profetie.

Vers 24-27, "Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht en de profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven. Weet dan en versta : van de uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, de Vorst, zijn zeven weken en twee en zestig weken; de straten en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad, en het heiligdom verderven en zijn einde zal zijn met een overstromende vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen. En Hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal Hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over de verwoeste."

Juda moest 70 jaren in Babylonische ballingschap gaan, omdat het, zoals wij reeds hebben opgemerkt, 70 sabbatjaren had geschonden. Deze 70 sabbatjaren omvatten 70 x 7 jaren = 490 jaren. Ook in deze 70-weken-profetie, die

door God aan Daniël werd gegeven in het kader van deze 70 Babylonische jaren, betreft het dus JAARweken, een tijdsperiode van 70×7 jaren = 490 profetische jaren omspannend.

U weet, dat Israël "jaarweken" kende. Dit volk was vertrouwd met Gods tijdrekenkunde. Elk 7e jaar was een sabbatjaar, een jaar van absolute rust. Van een "jaarweek" werd ook door Laban gesproken in Gen.29:26-27, "En Laban zeide: Men doet also niet te dezer plaatse, dat men de kleinste uitgeve vóór de eerstgeborene. Vervul de week van deze (Rachel); dan zullen wij u ook die geven, voor de dienst die gij nog andere zeven jaren bij mij dienen zult.".. Ook hier wordt met "week" zeven jaren bedoeld.

In Gods code telt een dag vaker voor 1 jaar. Ezech.4:6b, "...Ik heb u gegeven elke dag voor elk jaar."

Het getal 70 is verder het grondgetal voor alle voorbereiding tot wasdom, tot toename. "Al de zielen van het huis Jakobs, die in Egypte kwamen, waren zeventig" (Gen. 46:27). Ze kwamen daar vanwege Jozef. Dit wordt bevestigd in Ex.1:5. Ze groeiden in Egypte uit tot een volk van miljoenen.

Ex.24:1, "Klim op tot de Here, gij en Aäron, Nadab en Abihu, en 70 van de oudsten van Israël, en buigt u neder van verre!" Zij deden dit voor een volk van miljoenen.

Deutr.10:22, "Uw vaderen togen af naar Egypte met zeventig zielen; en nu heeft u de Here, uw God, gesteld als de sterren des hemels in menigte."

Luk.10:1, "En na deze stelde de Here nog zeventig en zond hen heen voor Zijn aangezicht, twee en twee, in iedere stad en plaats, daar Hij komen zou." Vers 17, "En de zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende: Here, ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw Naam." En deze 70-en zijn thans uitgegroeid tot ontelbaren, die vandaag de dag worden uitgezonden in Zijn Naam en met blijdschap wederkeren.

Het getal 7 is het getal van Goddelijke volmaaktheid.
Zo is dan $70 \times 7 = 490$ het symbolische basisgetal voor de toename van ieder ding in het Koninkrijk van God; een toename, die tot Goddelijke volmaaktheid leidt. Wij zien dit

ook in de 70-weken-profetie van Daniël, die 490 jaren omvat. Alle punten, die Gabriël opnoemt, reiken helemaal tot het einde van de tijdsbedeling, waarin wij leven. Hier is sprake van toename tot voleinding in volmaaktheid.

Gods werk staat niet stil. Hij leidt allen, die willen, voorwaarts en opwaarts. Daarom geldt in deze periode: "Wie vuil is, dat hij nog vuil worde....en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde" (Openb.22:11). Het werk van God spoedt voort naar absolute volmaaktheid; dit zal plaats hebben op het einde van deze tijdsbedeling. Als de Gemeente zal staan als de Vrouw van Openb.12:1, woont de volheid der Godheid lichamelijk in haar. Zij is gekroond met een diadeem van 12 sterren, symboliek van de Heilige Geest in de volheid van de bediening door de 12 apostelen der laatste dagen. Zij is bekleed met de zon, symboliek van de volheid der Godheid lichamelijk in haar. Ook staat zij op de maan, symboliek van het bloed van Christus.

Godzelve houdt Zich voor de afwikkeling van elk profetisch gebeuren nauwkeurig aan de Bijbelse chronologie. God komt nooit te vroeg of te laat. Als Gods Woord zegt, dat Christus in de volheid des tijds werd geboren, werd het Woord Vlees precies op het tijdstip, waarop God dit in Zijn raadsplan nodig oordeelde. Al naar mate wij het einde naderen, wordt de werking van Gods Geest intenser. Als u zich niet aan Hem overgeeft, zult u hier niets van merken; maar als u hongert en dorst naar de gerechtigheid van God, Zijn Woord bestudeert, u laat leiden door Gods Geest, en Hem zoekt in gebedsgemeenschap, zult u de reinigende en heiligende werking van Hem hoe langer hoe meer ervaren, zodat u tot het besef komt: 2 à 3 jaar geleden was ik nog niet zoals nu. Iedere ziel kan voor zichzelf uitmaken of er voor- of achteruitgang is.

Hebt dan bij dit alles niet de gedachte: "God weet het niet en ziet het niet; ik zal maar net doen alsof." Verbeeldt u zich maar niets! Het is beter te zeggen: "Here, ik dank U voor de Spiegel van Uw Woord, waardoor ik weet, dat ik lauw ben in plaats van heet." Wij hebben niet al-tijd die honger en dorst naar Zijn gerechtigheid; wij moeten constant de Geest van God daarom bidden, want ons gemoed is niet altijd gelijk gestemd. Wij staan niet altijd even-

zeer open voor de werkingen van Gods Geest!

Waartoe de 70-Weken Moeten Dienen.

70 weken zijn uitgemeten over het volk Israëel en over de heilige stad Jeruzalem. En om welke reden?

- 1e. Om de overtreding te sluiten.
- 2e. Om de zonden te verzegelen.
- 3e. Om de ongerechtigheid te verzoenen; met andere woorden: Om een einde te maken aan het zondeprobleem.
- 4e. Om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen.
- 5e. Om het gezicht en de profeet te verzegelen (Eng. vert.: Om het visioen en de profeet te verzegelen).
- 6e. Om de heiligheid der heiligheden te zalven.

Deze "heiligheid der heiligheden" of "allerheiligdom" in Israëls tabernakel is typerend voor het Millennium. De kubieke afmetingen daarvan wijzen heen naar het Duizendjarig Vrederijk (10x10x10 kub.el = 1000 kub.el)... Als hier sprake is van "zalving" van het allerheiligdom, doelt dit op de volheid van Gods tegenwoordigheid in het Millennium, de manifestatie van Gods volheid hier op aarde in dat Duizendjarig Rijk.

Jes.11:9b, "Want de aarde zal vol van kennis des Heren zijn, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken."

Hab.2:14, "Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des Heren bekennen, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken."

In dat Duizendjarig Rijk is daarom geen plaats meer voor ongerechtigheid. Een schaduwbeeld van deze volheid van Gods heerlijkheid vinden wij in het Boek Koningen, in het verhaal over de tempel van Salomo. Daar lezen wij van de "koperen zee", die gedragen werd op de ruggen van 12 ossen (1Kon.7:23-26). Van deze "koperen zee" staan twee inhoudsmaten aangegeven. De eerste is 2000 bath. Maar als zij helemaal vol was, tot de rand toe, was de inhoud: 3000 bath.

Die 2000 bath staan voor de bedeling van 2000 jaar, waarin wij leven. Die 3000 bath zijn symboliek voor de 2000 jaar van deze bedeling + de 1000 jaar van het Millen-

nium; dus voor de ganse volheid van de werkingen en de manifestaties van de Heilige Geest. In dat Millennium is er geen plaats meer voor iets anders. Zozien wij op grond van de Schriftopenbaring, dat er in het Millennium geen Evangelieprediking meer nodig is. Waartoe zullen wij nog het Evangelie gaan prediken, als Gods volheid al op aarde is? "Geloof" heeft dan plaats gemaakt voor "zien". Wij hoeven dan niet meer te zeggen: "Bekeert u!", want al wie daar binnenkomt is wedergeboren (Joh.3:5).

Deze 70 jaarweken zijn nodig om "de overtreding te sluiten." Dit wordt pas vervuld bij Jezus wederkomst, want nog altijd is er ongerechtigheid. Zijn wederkomst wordt ingeluid onder andere door grote aardbevingen, wereldschokkende cataclysmen en andere oordelen en wordt afgesloten door de openbaring van het Vuur van Zijn heerlijkheid, die alle zondaren zal verteren tot stoppelen, een einde makend aan de antichristelijke tijd van $3\frac{1}{2}$ jaar. Op die dan gereinigde aarde kan Hij dat 1000-jarig Rijk vestigen. Aan alle welling uit de zondebron is dan een einde gemaakt, want de bewerker van alle ongerechtigheid, de duivel, wordt dan 1000 jaar gebonden.

Van de zes bovengenoemde punten is er één, waarvan wij weten, dat dit vervuld is op het kruis van Golgotha: "om de ongerechtigheid te verzoenen". Dit is door Christus op het kruis volbracht. Alle andere punten worden pas vervuld als Jezus wederkomt in heerlijkheid en met grote kracht, eerder niet. Dit te zien, maakt het ons mogelijk de uitleg van de Engel Gabriël op de voet te volgen, en maakt het ons gemakkelijk een en ander te verstaan. Door dit niet goed te onderscheiden, zijn velen gekomen tot een verkeerde uitleg van Gods Woord en van de 70-weken-propetie in het bijzonder.

De Onderverdeling van de 70-Weken.

Vers 25 van dit onderhavige hoofdstuk begint met "Weet dan en versta". De historie doet ons WETEN; dit slaat op de dingen, die rondom ons plaats hebben (gehad). VERSTAAN doen wij door de openbaring van de Heilige Geest. Wij verstaan niets, tenzij de Geest van God ons doet verstaan..

Een voorbeeld hiervan in het Nieuw-Testament zijn de Em-mäus-gangers. Zij kenden de Schriften; toch konden zij alles, wat er met Jezus Christus gebeurde, niet verstaan... Het was nodig, dat de Here tussen hen ging en hen onderwees in de Schriften (Bijbelstudie gaf), totdat zij kwamen in het dorpje, waar zij woonden. Onderweg "opende Hij hun verstand", deed Hij hen verstaan.

Menselijke kennis berust op de bekwaamheid om iets in in zich op te nemen; maar los daarvan is de Geest van God in staat om de gelovigen iets te laten verstaan.

Houdt deze twee dingen goed uit elkaar, want zij staan in verband met bijkans alles, wat de Bijbel ons biedt. Veel van wat de Bijbel vertelt, is nu voor ons historie.. In dit licht is de geschiedenis van het Jodendom uniek. Zij hebben geen geschiedenisboeken, zoals wij die kennen. Hun geschiedenis ligt vast in de Bijbel. Hierin kunnen wij alles vinden, wat dit volk heeft meegemaakt, vanaf...de vroegste tijden, tot op de dagen, dat alles vervuld is geworden.

Hebben wij de verzen 25-27 aandachtig gelezen, dan kunnen wij constateren, dat de profetische periode van "70 - weken" wordt onderverdeeld in vieren.

De eerste twee gedeelten zijn 7 weken en 62 weken, deze omvatten de tijd "vanaf de uitgang des woords om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias de Vorst = 69 weken van 7 profetische jaren, dit is 69 x 7 jaar = 483 jaar. Het bevel van koning Artahasasta tot terugkeer der Joden had plaats in 453 vC. Jezus werd pas "Messias", toen Hij door onderdompeling in de Jordaan werd gedoopt en, opklimmende uit het "watergraf", ook werd gedoopt met de Heilige Geest en wel zonder mate...

"Messias" is het Hebreeuwse woord voor "Gezalfde"; "Christus" is hiervan het Griekse woord. Natuurlijk is Hij "de Gezalfde des Heren" geweest van eeuwigheid tot eeuwigheid, maar Hij werd aan Israëel geopenbaard om deze profetie te vervullen op dat exacte ogenblik van Zijn doop in de Jordaan (Luk.3:21-23). Ten tijde van Zijn zalving was de Here omtrent 30 jaar oud. Wij hebben gezien, dat 453 jaar tevoren het bewuste bevel van koning Artahasasta

gedurende welke tijd Hij, alsook in de eerste helft "velen het verbond zal versterken", vinden wij Zijn bediening in de woestijn, waar Hij de Bruid zal doen voeden en sterken gedurende deze tijd. Dit is de periode, die wij terugvinden in Openb. 12, waar sprake is van de Bruid, die in de woestijn, de door God voor haar bestemde plaats, 42 maanden, 1260 dagen, dit is: $3\frac{1}{2}$ jaar, zal vertoeven.

Gedurende deze "woestijntijd" van de Bruid zal in de wereld de antichrist universeel heerser zijn. Hij is de "verwoester", die in vers 27 wordt genoemd. Ook zullen de "dwaaze magaden" in deze tijd door Jezus Christus Zelf worden versterkt in hun Bloedverbond.

Er is nog een andere verdeling van deze 7 jaar, de zogenaamde "kerkelijke verdeling." Toen wij nog geen dieper licht in deze materie hadden, geloofden wij hetzelfde. Deze verdeling plaatst de zeventigste week van 7 jaar op het einde van de tijd en komt dan zodoende met een Grote Verdrukking van 7 jaar uit de bus. Maar als men terugwerkt volgens de profetie, komt die niet uit; men komt zo rekenende in een knoop. Men heeft getracht hieruit te komen door er allerlei andere dingen bij te halen, waardoor men moest komen tot "hoogstwaarschijnlijkheden". Maar het beaamt ons niet om zo Gods Woord uit te leggen. Zo redenerende wordt de "versterker van het verbond" de antichrist. Iets, wat in Gods licht absurd is; immers alléén de Zoon des mensen kan voor ons de Versterker zijn van Gods Bloedverbond. De antichrist komt geen enkel verbond versterken. Hij zal een universele heerser en dictator zijn, die slechts gebieden zal en geen verbond zal zoeken te versterken.

In de verzen 25 en 26 zijn twee vorsten genoemd. De Eerste is Messias, de Vorst; dit is: onze Here Jezus Christus. In vers 26 wordt nog een vorst genoemd, die met zijn krijgsvolk "de stad en het heiligdom zal verderven". Als wij de geschiedenis naast de Bijbel leggen, ontdekken wij, dat deze tweede vorst niemand anders was dan Titus, de zoon van keizer Vespasianus, de toenmalige bevelhebber van de Romeinse legioenen, die in het jaar 70 n.C. Palestina hadden onderworpen, Jeruzalem brandschatten en de tempel hadden verwoest. Hiermede was de profetie van Jezus Zelf in Matth. 24:1-2 letterlijk vervuld.

Op de achtergrond van dit voor Daniël toenmaals nog pro-

fetisch verschieft toonde Gabriël een nog verder profetisch verschieft; namelijk dat van de tijd van het einde, waarin Gods Gemeente zal worden vervolgd door de antichristelijke stromingen en door de antichrist zal worden verwoest. Het zal een tijd van "krijg zijn tot het einde toe en van vastelijk besloten verwoestingen."

De Gruwelijke Vleugel.

Vers 27c, "En over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die, vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over de verwoester."

Als er sprake is van "voleinding", dan wordt daarmee "het volkomen einde" bedoeld, óók voor wat betreft het wereldeinde.

De Schrift bedoelt met "gruwelijke vleugel" het "sanhedrin" en het naar dit sanhedrin luisterend "Judaïsme." Dit sanhedrin was in Jezus' dagen het bolwerk van rebellie tegen Hem. Toen bij het sterven van de Here Jezus aan het kruis, de 1 dm dikke voorhang in de tempel te Jeruzalem van boven tot beneden scheurde door de vinger van God (Matth. 27:51), als een Goddelijk getuigenis, dat de Weg tot Gods genadetroon door Jezus' verzoenend sterven is gebaad, verwierp het sanhedrin dit bovennatuurlijk teken van God. Het besloot de Wetsofferanden te handhaven en repareerde die door God gescheurde voorhang. Het Judasime is met het geloof offeranden doorgestaan tot op deze dag.

Wat God voor altijd in Zijn Raadsplan van Verlossing heeft vastgelegd; namelijk, dat de typerende wetsofferanden eens en voor altijd moesten worden vervangen door het beeld der zaak zelf, Jezus, het Offerlam van God, werd door deze handeling veracht en verworpen. Het sanhedrin wilde Gods Zaligmaker van hun zonden niet, enkel en alleen omdat zij vreesden, dat zij hun macht zouden moeten afstaan. Dit was ook de reden, waarom zij het volk opzweepten om een moordenaar (Barabbas) te verkieszen boven de Verlosser.

Met dit dichtnaaien van die voorhang, negeerden zij volkomen Gods verzoeningsaanbod. God Zelf had tot Mozes gezegd, dat er in de tabernakel een voorhang moest zijn, die

scheiding moest maken tussen heiligdom en allerheiligdom zodat alléén de hogepriester en wel eens per jaar op de Grote Verzoendag de arke des verbonds zag. Toen het Lam van God stierf, Die voor ons Gods Verzoening is, scheurde die voorhang, De Weg tot Gods genadetroon is zodoende geopend. Maar het sanhedrin sloeg God, door zijn handeling, in Zijn heilig aangezicht. Het Judaïsme is de "gruwelijke vleugel" en het Jodendom boet daarvoor tot op deze dag.

Daarom, "dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten!" Hij is zéér lankmoedig; in de dagen van Noach wachtte Hij 120 jaren, maar éénmaal was het afgelopen. Zó is het óók in deze dagen!

Ten tijde van de antichrist, gedurende de Grote Verdrukking, gedurende de 2e helft van de 70ste jaarweek, komt God dit "Judaïsme" nog voor het laatst bezoeken door middel van Zijn "twee getuigen" (Openb.11). Zij zullen het Jodendom de laatste boodschap brengen, die God hun te geven heeft. Deze "twee getuigen" zullen niemand anders prediken dan Christus, maar zij zullen deze boodschap tot het Jodendom doen komen "naar de Wet en naar de getuigenis". Dan zullen velen van de Joden zich tot Christus bekeren; maar dan zullen het geen "Joden" meer zijn, maar Christenen, kinderen Gods.

Een gedeelte zal zich niet tot Jezus Christus bekeren, maar zal zich in de uiterlijke vormen niet kunnen blijven handhaven, omdat de antichrist hun dan zal voorschrijven, wat er gebeuren moet. Hij zal degene zijn, die "als God in hun tempel zal zitten". Hij wil als God aanbeden en gediend worden (2Thess.2:4).

Deze "twee getuigen" zullen in de Naam van de Here Jezus Christus het (bloed)verbond bij vele Joden versterken. Ook zullen Gods oordelen, die alsdan over de aarde komen, dit teweeg brengen. De bediening van deze "twee getuigen" zal gepaard gaan met wonderen en tekenen van God. God zal allen straffen, die niet door hen tot het geloof en de kennis der waarheid willen komen. Wij weten uit de karakteristieken van deze straffen, dat deze "twee getuigen" niemand anders zijn, dan de weder naar de aarde teruggezonden Wetsman Mozes, en de "koning der profeten" Elia. Ook

weten wij, dat Elia ten hemel is opgetrokken zonder de dood te hebben gemaakt. Ook aan Mozes is dit geschied, hoewel hij eerst was gestorven. Maar dit sterven werd te nietgedaan door Michaël (Judas 9).

Deze "twee getuigen" hebben deze bediening gedurende de ganse Grote Verdrukking; namelijk gedurende de periode van 42 maanden, 1260 dagen of $3\frac{1}{2}$ jaar. Dit is ook de periode van de antichrist. Gelijk Jezus Christus in Zijn Messiaanse bediening $3\frac{1}{2}$ jaar op aarde was tot verlossing, zo heeft de antichrist zijn bediening in parallel, een bediening van $3\frac{1}{2}$ jaar om te doden, te verleiden en te misleiden. Hij is in alles tegengesteld aan de bediening van de Christus.

In Openb. 13:18 staat geschreven: "Hier is de wijsheid: die het verstand heeft, rekene het getal van het beest; want het is een getal eens mensen, en zijn getal is 666."

De antichrist wordthier door God een beest genoemd; God ziet deze mens als een beest. Mensen zullen hem navolgen en als God aanbidden. Maar God ziet van boven met de juiste blik en noemt dit creatuur geen mens, maar een beest.

Zo ziet God^m deze dagen ook vele mensen niet meer als mensen, maar als beesten. In de dierenwereld vindt men geen homosexualiteit, maar in de mensenwereld wel. Leven dezen niet erger dan beesten? De mens heeft verstand en is daarom in zijn bestialiteit erger dan de beesten, die alleen instinct hebben. God heeft niet voor niets een einde gemaakt aan de wereld van vóór de zondvloed door middel van water, en aan Sodom en Gomorra door middel van vuur en zwavel: Hij zal Zijn Woord gestand doen en bij Christus' wederkomst allen te niet doen, die het Evangelie niet gehoorzaam zijn geweest en die niet hebben geloofd in de Here Jezus Christus. Deze allen zullen behoren tot hen, die, als Hij komt, zullen bidden: "Bergen, valt op ons; heuvelen, bedekt ons!" Ze worden liever levend begraven, dan dat ze de Zoon des mensen zien komen in Zijn glorie en kracht.

Ook in het Lichaam van Christus groeit zo'n rebellische "gruwelijke vleugel". God vraagt van ons een wakende geest en een gezalfd oog, om dit zelf te mogen zien en te verstaan,

aan de hand waarvan wij ook tijdig een broeder of zuster kunnen waarschuwen voor een val of struikeling. Moge de Here Zijn Geest van genade schenken, opdat wij ervan worden weerhouden de brede weg op te gaan, want de dagen zijn boos en de verleidingen des duivels worden groter en gewel diger. Wat wij nu zien, vinden wij al erg; maar het wordt nog erger. Hoe méér de Gemeente zal worden gereinigd en geheiligd, hoe groter ook de uitwassen zijn aan de andere kant.

Zowel het "graan" als het "onkruid moeten beide opwassen tot de oogst (Matth. 13:29-30). Wij vinden in de Bijbel de "Weg der Gerechtigheid", maar ook de "weg der ongerechtigheid". Beide beginnen al in het Boek Genesis, in de figuren van Kaïn en Abel. Ze eindigen respectievelijk in de vrouw van Openb. 17 (de valse, antichristelijke kerk) en de Vrouw van Openb. 12 (de Bruid van het Lam). U hoeft zich dus niet te verwonderen, als u deze beide stromingen IN DE GEMEENTE van de Here Jezus Christus vindt. U ziet dus, hoe voorzichtig wij hebben te wandelen, de bekwame tijd uitkopende. Eet van Christus, van Zijn Woord en Zijn Geest, zolang als u eten kunt. Straks als de 7 vette jaren voorbij zijn, dan wilt u eten, maar u vindt niets om te eten. Wat u nu voor Christus doen kunt, doet dat. Straks komt er zulk een nacht, gedurende welke niemand werken kan! Zij die Jezus waarlijk liefhebben, strijden om in te gaan, en ook doen zij dit omwille van Gods Koninkrijk; maar de passieve Christenen zeggen: "Het komt morgen wel terecht." Deze laatsten vergeten, dat zij de strijd niet hebben tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke boosheden in de lucht, tegen satan en zijn horden. Het zijn deze geestelijke boosheden der lucht, die hedentendage mensen brengen op het wereldtoneel met "valse zalvingen." Het zijn "valse arbeiders", die hetzelfde doen als u en ik. Ziet hoevelen achter hen aanlopen, ziende alleen op hun wonderen en tekenen. Maar het zijn wonderen en tekenen der leugen, omdat hun leven van alle dag onbekeerd is en hun wijding valse, eigenzuchtige motieven kent. De ware wonderen van Christus beginnen van binnen uit; waar het kind van God door de innerlijke werkingen van de Heilige Geest eerst innerlijk wordt bekeerd en vernieuwd; pas daarna is dit werk van buiten door woorden, handel en wandel merkbaar. Wat wij tegenwoordig vaak zien, is een UITERLIJKE be-

kering, die niet van binnenuit gekomen is. Het is geen wonder, dat dezulken spoedig weer naar de wereld terugkeren, omdat zulke levens niet zijn gegrond op de Rots der eeuwen. Gods Geest leidde mij in 1954 al in deze waarheid; daarom durf ik met kracht te prediken, dat er valse zalvingen in deze dagen zijn. Waakt en bidt daarom en loopt niet maar overal heen (Matth.24:23)!

Deze valse, antichristelijke arbeiders zullen de weg van de antichrist mede helpen bereiden. U ziet daarom ook die "vrouw van Openb. 17" zitten op dat antichristelijk beest. Maar als de antichrist die "vrouw" niet meer nodig zal hebben, zal hij haar verwoesten,

Openb.17:16, "En de tien hoornen, die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken, en naakt; en zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden."

Wij hebben dus nu gezien, dat die "gruwel der verwoesting" begon toen het sanhedrin ^{besloot} de offeranden van de Wet niet te laten ophouden, niettegenstaande God de voorhang deed scheuren; om welke reden Jeruzalem in 70 nC. tot taal werd verwoest.

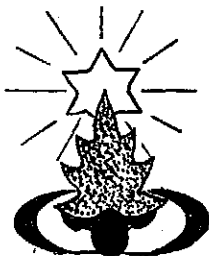
Ook hebben wij gezien, dat dezelfde geest van rebellie in het Lichaam van Christus wordt gevonden, en vooral in de laatste tijd zich bot gaat vieren door de dan sterker werkende antichristelijke krachten en stromingen. Maar ook deze "grote hoer" zal door de antichrist en de zijnen worden vernietigd en verwoest.

Deze antichristelijke arbeiders vinden hun satanische bekroning in de antichrist zelf, de grootste van alle menselijke rebellen tegen God. Hij zal met zijn valse profeet door de hand van Godzelf worden verwoest bij de wederkomst van Christus in heerlijkheid en levend worden geworpen in de poel, die brandt van vuur en sulfere (Openb. 19:20). Van deze "gruwel der verwoesting" kunt u lezen in Matth. 24: 15 en volgende passages.

Vers 15-16, "Wanneer gij dan zult zien de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet, staande in de heilige plaats; (die het leest mer-

ke daarop! dat alsdan, die in Judea zijn, vlieden op de bergen."

Wat God heeft voorzien aangaande de laatste tijd, zal Hij ook voleinden in de dagen, waarin wij leven, "op wie de einden der eeuwen gekomen zijn."

CHRISTUS KWAM TOT DANIËL OM TE OPENBAREN.

Vers 1-6, "In het derde jaar van Kores, de koning van Perzië, werd aan Daniël, wiens naam genoemd werd Belt - sazar, een zaak geopenbaard, en die zaak is de waarheid, doch in een gezette grote tijd; en hij verstond die zaak, en hij had verstand van het gezicht. In die dagen was ik, Daniël, treurende drieweken der dagen. Begeerlijke spijs at ik niet, en vlees of wijn kwam in mijn mond niet; ook zalfde ik mij gans niet, totdat die drie weken der dagen vervuld waren. En op de vier en twintigste dag der eerste maand, zo was ik aan de oever der grote rivier, welke is Hiddékel. En ik hief mijn ogen op, en zag, en ziet, er was een Man met linnen bekleed, en Zijn lenden waren omgord met fijn goud van Ufaz. En Zijn lichaam was gelijk een turkoois, en Zijn aangezicht gelijk de gedaante des bliksems, en Zijn ogen gelijk vurige fakkelen, en Zijn armen en voeten gelijk de verf van gepolijst koper; en de stem Zijner woorden was gelijk de stem ener menigte."

Hier kreeg Daniël aan de rivier Hiddékel (d.i. Tigris) een visioen (gezicht) van de Christus vóór Zijn vleeswording in Bethlehems stal. Van Hem kreeg Daniël een openbaring die in een gezette grote tijd, dit is: in een nog veraf gelegen tijdsperiode, zou geschieden.

Daniël Ontving een Openbaring van Christus.

Daniël vastte drie weken, dus 21 dagen, Het resultaat was, dat hem een Man verscheen. Vergelijken wij de beschrijving, die Daniël van Hem gaf met die, welke Johannes gaf van de Zoon des mensen in Openb. 1:13 e.v., dan ontdekken wij een woordelijke overeenkomst tussen deze beide beschrijvingen. Deze "Man", Die Daniël zag was dan ook Derselfde, Die door Johannes werd gezien, toen hij als banneling op Patmos vertoefde. Zowel Daniël als Johannes hadden dus een visioen van Christus. Daniël zag de Christus vóóordat Hij werd geïncarneerd, terwijl Johannes Hem zag als de Hogepriester en de komende Here der heren en Koning der koningen.

<u>Daniël</u> 10:5-6	<u>Johannes</u> Openb. 1:13-18
1. Er was een Man met linnen bekleed.	1. Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten.
2. Zijn lenden waren omgord met fijn goud van Ufaz.	2. Omgord aan de borsten met een gouden gordel.
3. Zijn aangezicht was gelijk de gedaante van de bliksem.	3. Zijn aangezicht was gelijk de zon schijnt in haar kracht.
4. Zijn ogen waren gelijk vurige fakkelen.	4. Zijn ogen waren gelijk een vlam vuurs.
5. Zijn armen en Zijn voeten waren gelijk de verf van gepolijst koper.	5. Zijn voeten waren blinkend koper gelijk.
6. De stem Zijner woorden was gelijk de stem ener menigte.	6. Zijn stem was als een stem van vele wateren ("wateren" staat hier voor "volkeren").

Christus Is voor de Wereld tot Leven of tot Oordeel.

Vers 7, "En ik, Daniël, alleen zag dat gezicht, maar de mannen, die bij mij waren, zagen dat gezicht niet; doch een grote verschrikking viel op hen, en zij vloden om zich te versteken."

Ofschoon Daniël in een gezelschap was, zagen de mannen, die bij hem waren het gezicht niet; Daniël alleen zag het. Toch schrokken de anderen, zij voelden de aanwezigheid van de Here. Zó groot was hun schrik, dat zij wegvluchtten om zich te verbergen.

Nu kunt u het beeld uit het Boek Openbaring begrijpen.

Als de Christus straks wederkomt in Zijn heerlijkheid, zal deze zo groot zijn, dat degenen, die niét in Hem geloofd hebben of Hem niét hebben willen gehoorzamen, zullen begeren om levend begraven te worden onder vallend gesteente, liever dan voor Zijn aangezicht te staan. Zijn wederkomst is een zegen voor hen, die Hem in geloof en gehoorzaamheid verwachten, maar tegelijkertijd ook een oordeel voor ongelovigen en ongehoorzamen. Hij, het Vleesgeworden Woord, is als het Woord Gods een "tweesnijdend zwaard." Het strekt aan de ene kant tot zegen en is aan de andere kant een vloek; het is aan de ene kant een hemel, die voor Gods kinderen opengaat, aan de andere kant is het een gapende muil van de hel!

Ditzelfde vinden wij al in oude dagen, toen de kinderen van Kyrach opstonden tegen Mozes en Aäron. Ze moesten allen op de plaats van aanbidding komen met hun wierookvat; dáár zou God recht spreken. Toen spleet de aarde en zij, die tegen God gerebelleerd hadden, verdwenen in de gapende muil van de hel. **DIT IS HISTORIE!** Zoudt u denken, dat God nu niet dezelfde dingen doet of kan doen? Eénmaal oordeelde Hij door water; straks zal Hij door vuur oordelen; maar het blijft oordeel! God is niet veranderd.

Houdt het oog op Hem gericht, vooral in deze laatste dagen, die vol zijn van boosheid. "Bedenkt de dingen, die van Boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechter hand Gods". Als u hiermee uw hart en leven vult, wandelt u in de Geest en niet in het vlees. Denkt aan het voorbeeld van de ranken in de Wijnstok (Joh. 15). Het is niet zó, dat wij vruchten voortbrengen en daarom in Hem blijven. Het is andersom: doordat wij IN HEM blijven, komen er vruchten in ons leven. Hij brengt ze door ons voort. Wij zijn er soms ons niet eens van bewust. Als wij zó in Hem blijven, werkt de Geest van God, vooral in deze dagen, in ons hart en leven.

Daarom is het zo hoogst belangrijk om de onderlinge samenkomsten niet te verwaarlozen (Heb. 10:25). Direct in het volgende vers 26 spreekt de Hebreeënbriefschrijver over "willens zondigen". Het is dus zonde in Gods ogen om de samenkomsten willens en wetens te verzuimen en dit doorgaans te doen. Dan kruisigen wij Hem voor de tweede maal en kunnen wij niet op Zijn barmhartigheid rekenen. Barmhar -

tigheid schenkt Hij aan hen, die ondanks strijd, moeite en zorgen tot het einde toe weten vol te houden. God is rechtvaardig en moet dus een rechtvaardig oordeel wllen. Het oordeel over de zonde is de dood. Als wij echter doen wat God zegt, kunnen wij altijd op Hem rekenen; dan is uw strijd Zijn strijd, dan zijn uw zorgen Zijn zorgen! Hierin schuilt het geheim van een overwinnend leven.

Christus Is een Realiteit voor Al Zijn Kinderen.

Vers 8, "Ik dan werd alleen overgelaten en zag dit grote gezicht, ener bleef in mij geen kracht overig; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een verderving, zodat ik geen kracht behield."

Niet alleen op de metgezellen van Daniël viel een grote verschrikking, ook in Daniël zelf bleef er geen kracht meer over.

Vers 9-10, "En ik hoorde de stem Zijner woorden; entoen ik de stem Zijner woorden hoorde, zo viel ik in een diepe slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. En ziet, een hand roerde mij aan, en maakte, dat ik mij bewoog op mijn knieën, ende palmen mijner handen."

Toen Daniël de stem hoorde, viel hij in een diepe slaap. Ook Johannes getuigde: "Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten" (Openb. 1:17).

Christus is een realiteit voor al Zijn kinderen, aan wie Hij beloofd heeft Zich te zullen openbaren in de geest (Joh. 14:21). Christendom is daarom een levende ervaring, een omgang met de Geest van Christus, bij de een in sterker mate dan bij de andere.

Maar niet alleen Christus is een realiteit, een Persoonlijkheid; de duivel is dat evenzo. Ik weet niet, of u dit in westerse landen kent, maar in het oosten is het zeker zó, dat demonen een behuizing zoeken, een lichaam om in te wonen, waardoor zij zich manifesteren. Zo'n lichaam dient hun dan als schuilplaats. Maar niet alleen mensen strekken tot hun behuizing, maar ook hollen, huizen, bomen, enz. Zo kan het gebeuren, dat u een huis binnenkomt, waar niemand is en toch uw nekharen recht op staan. Wij noemen

zo'n plek "unheimisch". Heeft u nooit ervaren, dat terwijl u bad, zich opeens angst en vrees zich van u meester maakten, hoewel u alleen in de kamer was, met de deur op slot? Dan staat de duivel op de loer.

Denkt niet, dat, als u met geesten te strijden heeft, u met dingen van het vlees kunt wederstaan. Daarom wordt ons door het Woord aanbevolen om de gehele wapenrusting van God aan te trekken (Ef.6), dit is: de volle kracht van de Heilige Geest, dat is: Hijzelf in ons. In die kracht kunnen wij de duivel wederstaan en hij zal van ons vlieden. Wij kunnen de duivel niet wederstaan en staande blijven.... tenzij Hij in ons is!

Wij zien hier, dat de Here deed, wat Hij later in Zijn Messiaanse bediening ook zou doen. Toen Zijn hand Daniël aanroerde, bewoog deze zich op de knieën en handpalmen.

Toen Hij Zijn hand legde op Johannes, werd hij weer levend. Hoe wonderbaar is het in zo'n Heiland te mogen geloven en Hem te mogen dienen.

Deze "diepe slaap" van Daniël was geen gewone slaap. Door de kracht van God ter aarde vallen en door de Here weder opgericht worden is één van de wonderlijkste ervaringen in ons Christelijk leven. Grote mannen Gods hebben dit ervaren. De geestelijke functies van zo'n man Gods zijn meer en krachtiger werkzaam dan ooit te voren. Wij lezen dit van Daniël. Johannes op Patmos ervoer hetzelfde, toen hij die openbaring kreeg op de dag des Heren, zijnde in de Geest (Openb.1:10). Daarna beschreef hij alles wat hij hoorde en zag. Toen hij ter aarde sloeg, hoorde hij de stem des Heren tot hem spreken. Toen Daniël in die conditie was, hoorde ook hij de stem van God, zeggende:

"Daniël, gij zeer gewenste man, merk op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben als nu tot u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik bevende" (vers 11).

Hoe wonderbaar is het, als wij in Gods ogen "zéér gewenst" zijn. Dit wil zeggen, dat wij Gode welbehagelijk leven. Daniël moest toen opstaan: "op zijn standplaats staan" en hem werd toen medegedeeld, waartoe die "Man" was gezonden.

Toen Hij dat woord tot Daniël sprak, "stond hij bevende". Een dergelijke ervaring was hem niet vreemd; lees Dan. 8: 15-19 en 9:20-22. Door de bemoeienis, die Gabriël met Daniël had, ontving deze één van de grootste openbaringen, die wij in het Woord van God vinden. Maar toen hem dit overkwam, sloeg hij eveneens ter aarde aan de voeten van Degene, Die tot hem sprak.

Daniël gehoorzaamde het bevel om op te staan, vooral waar hem tevoren werd gezegd, dat hij zeer gewenst was bij God. Hij werd hiertoe in staat gesteld door de aanraking van die wondervolle hand. Hij behoefde zich niet ongerust te maken. Hetgeen ook bevestigd wordt in vers 12.

Vers 12, "Toen zeide Hij tot mij: Vrees niet, Daniël, want van de eerste dag aan, dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelf te verootmoedigen voor het aangezicht uws Gods, zijn uw woorden gehoord, en om uwer woord wil ben Ik gekomen."

Dit is een wonderbare boodschap, die God tot Daniël deed komen: Namelijk, die van "Vrees niet!" Dit zelfde woord richtte de Here tot Zijn discipelen na Zijn opstanding, als Hij binnenkwam, waar zij vergaderd waren. Ook toen Hij ten hemel voer, nam Hij afscheid van Zijn discipelen, zeggen: de: "Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld" (Math. 28:20). Dit afscheidswoord uit de mond van Christus is bemoedigend, vreeswegnemend, vertroostend, en doet ons geloof groeien in een ogenblik.

Ps. 33:9, "Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt en het staat er".

Gods Openbaring Kwam met Vasten en Bidden.

Hier verklaarde Christus, dat Daniëls gebed de eerste de beste dag al, nadat hij ging bidden, gehoord en verhoord werd. Hoe moeten wij soms verzuchtingen slaken in het gebed, en hebben wij te volharden, totdat wij "kamelenknieën" krijgen, en als wij uitgebeden zijn, zijn velen onder ons er nog niet eens zeker van, of de Here verhoord heeft of niet. Wat een verschil is hier met Daniël!

Daniël kreeg deze openbaring dus vanwege zijn gebedsleven en geïnspireerd vasten, want niemand kan zoals Da-

niël vasten of hij moet door de Heilige Geest hiertoe gedreven zijn. Velen onder ons willen alles van de Here Jezus ontvangen en het liefst maar zonder gebed. Vergeet nooit, dat de Heiland, Die door u aanbeden wordt en van Wie u uit genade vraagt, heeft gezegd: "Bidt, en gij zult ontvangen". Wanneer wij iets van God willen ontvangen, moeten wij dat onbaatzuchtige gebed bidden, waarin het niet gaat om ons, maar om Christus. Dan wordt ons gebed verhoord. Waarachtig gebed, dat uit het diepst van ons hart en uit de Geest opkomt, is niet egocentrisch, maar Christus-gericht. Het is dienstig aan de opbouw van Zijn Koninkrijk. Een kind van God, dat waarlijk bidt, bidt zoals de Here geleerd heeft: "Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alsoo ook op de aarde; Uw Naam worde geheiligd"....

Bid niet, zoals de heidenen, met veelheid van woorden, of als de Farizeeën, die graag gezien wilden worden als zij baden. Want dezulken hebben hun loon al ontvangen. Zij zoeken immers de eer van mensen, die zij zo ook verkrijgen. Maar de Here heeft ons geleerd: Als wij in het verborgene bidden, zullen wij in het openbaar vergelding ontvangen.

In dit Schriftgedeelte van Daniël leren wij van twee dingen, die nodig gedaan moeten worden: bidden en vasten. Ook Matth.6 en Matth.17:21 spreken hierover. Wij moeten dit doen op aandringen en in de kracht van de Heilige Geest om geestelijke zegeningen te kunnen ontvangen. Voegen wij in eigen kracht het vasten aan ons gebed, dan ontvangen wij niets.

Ook moet ons gebedsmotief waarlijk het dienen zijn van Christus, zonder egoïstische bijbedoelingen. Onlangs hoorde ik van een evangelist, die uit Indonesië op doorreis was naar de U.S.A., dat leden van de VEZA (Volle Evangelie Zakenlieden) gebedscontacten aanlegden om te komen tot een deuropening voor hun handel in de wereld. Van de winst, die daarbij zou worden gemaakt, zou 25% voor het Koninkrijk Gods zijn; voor het bouwen van kerken, Bijbelscholen en dergelijke. Dit lijkt heel mooi, maar voor mij is dit nooit de Bijbelse weg. Het gaat hier immers in wezen niet om het Koninkrijk Gods, maar om de mammon. De basis van zulk een gebed is niet gezond, en als u het Woord van God kent, zult u weten, dat de Geest van God nooit

op zo'n basis werkt.

Zie hoe de profetenzonen (jongewerkers in opleiding) te Gilgal leefden ten dage van Elisa. Ze zochten allen gezamenlijk in het open veld, wat zij konden gebruiken om hun potje te koken. Zij dachten niet; "Wij zullen de overige moeskruiden verkopen; van de opbrengst kunnen wij nog iets aan Elisa geven!" God heeft Zijn werkmethode nooit veranderd. Hij zei: "Toen Ik u uitzond zonder buidel of maal, heeft het u ooit aan iets ontbroken?" God zorgt voor ons, als Hij ons tot de arbeid geroepen heeft. Elia kreeg aan de beek Krith van Godswege "bekeerde" raven op bezoek. Waar maken wij ons toch zorgen over? Er zijn mensen, die nu nog werken en een goed salaris verdienen, en die er nu al over tobben, of zij met hun 80% straks zullen toekomen, als zij over een jaar of 10 gepensioneerd zijn.....Waar blijft ons geloof tegenwoordig? Ziet u, het is niet altijd een zegen om in een maatschappij te leven, waar men voor u zorgt van de wieg tot het graf. Vaak kunt u zo niet groeien in uw geloof.

Wij Hebben te Strijden tegen de Geestelijke Machten der Lucht.

Vers 13, "Doch de vorst des koninkrijks van Perzië stond tegenover Mij een en twintig dagen; en ziet Michaël, een van de eerste vorsten, kwam om Mij te helpen, en Ik werd aldaar gelaten bij de koningen van Perzië."

Er was iets gebeurd toen Hij tot Daniël wilde komen: de "vorst van Perzië" stond Hem tegen. Wij leren hier verstaan, dat deze "vorst van Perzië" nooit een menselijke vorst kon zijn. Immers, hoe zou een menselijke vorst "Iemand", die tot de geestelijke wereld behoort, kunnen wederstaan? Dit is niet mogelijk. Die "vorst van Perzië" was de duivel zelf! Hij is de macht, die altijd tegenstaat, leest Efeze 6. Wij hebben de strijd niet tegen "vlees en bloed" en moeten daarom de volle wapenrusting van God aantrekken om te kunnen blijven staan, en om te kunnen wederstaan. Wanneer ons dit duidelijk is, verstaan wij ook Matth. 12:24-30:

"Maar de Farizeeën, dit gehoord hebbende, zeiden: Deze werpt de duivelen niet uit, dan door Beëlzebul, de overste der duivelen. Doch Jezus, kennende hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder Koninkrijk, dat tegen zichzelf